

Det gick en jungfru uti en hage (Jungfrun och sjömannen)

Folksong - ballad

1 Det gick en jung-fru ut - i en ha - ge, till hen - ne kom det en ung sjö-
2 "Jag har en vän, ja, om han le - ver, som för sju år sen for bort från
3 Jag är den vän - nen som för sju år sen, som för sju år sen for bort från
4 "På er be - gä - ran kan jag ej sva - ra, för - ty jag är u - tav rin - ga
5 "Och är det san - ning allt som du sä - ger, så vis' mig rin - gen du fick av
6 Och jung - frun skå - dar, hon skå - dar rin - gen, till dess hon blekna - de och föll till
7 Och hö - ren flic - kor, ja flic - kor al - la, och den - na visan läg - ger på ert

- man: Det gick en jung-fru ut - i en ha - ge, till hen - ne kom det en ung sjö-
mig, "Jag har en vän, ja, om han le - ver, som för sju år sen for bort från
dig. Jag är den vän - nen som för sju år sen, som för sju år sen for bort från
stånd, På er be - gä - ran kan jag ej sva - ra, för - ty jag är u - tav rin - ga
mig. Och är det san - ning allt som du sä - ger, så vis' mig rin - gen du fick av
jord. Och jung - frun skå - dar, hon skå - dar rin - gen, till dess hon blekna - de och föll till
sinn! Och hö - ren flic - kor, ja flic - kor al - la, och den - na visan läg - ger på ert

- man: "Och var - för går hon så där al - le - na? Giv mig sitt
mig, och le - ver han så har han mitt hjärta, och är han dö-
dig. Kom skö - na jung - fru, i mi - na ar - mar! Jag är den
stånd, er tjä - na - rin - na kan jag väl va - ra, men all - ra-
mig." "Ja, här är han - den, ja, här är fing - ret, och här är
jord. Då tog han hen - ne på si - na ar - mar, och kyss - te
sinn! Ja, va - ren så' - na mot ed - ra gos - sar, som den - na

hjär - ta som jag be - gär!"
- der så har Gud hans själ."
vän - nen, ja vis - ser - lig."
- käres - tan kan jag ej bli."
ringen, som jag fick av dig."
hen - ne så in - ner - lig.
flic - kan mot gpos - sen sin!